

În lichsoare, sulfatul de sodiu fiind cel mai puțin solubil la frig, este cel ce trebuie a se depune.

Kind se ferve sare ordinarie cu nitru, atunci concentratie face de se depune chlorurul de sodium, și răsirea aduce o cristalizatie de azotat de potasiu. Peseștatul acesta se espikă, pentru că sarea ordinarie este mai puțin solubilă la căldură, și nitru mai puțin solubil la frig decât celelalte două săruri ce se pot preschimbă în apă, care sînt azotatul de sodiu și chlorurul de potasiu.

Dacă achemă principiu, o disoluție ce ferve de azotat de sodiu și de chlorur de potasiu lasă de se depune, kind se evaporă la cald, sare ordinarie, și prin răsire, azotat de potasiu.

Kind două săruri solubile sînt amestecate într-o cantitate de apă îndestul spre a le disolva, nu ar putea ține-va hotărî natura sărurilor ce compun disoluția. Așa kind se disolvă într-o cantitate mare de apă azotat de calce și sulfat de sodiu, săz azotat de sodiu și sulfat de calce, și kind apa este în proporție destul de mare pentru ca nici o sare să nu se poată desprinde, nu se știe care sînt sărurile ce compun disoluția. Kind se elimină prin evaporatie oare-care cantitate de apă din amestecăturile precedente, cea din urmă sare ce se depune este sulfatul de calce, pentru că este cel mai puțin solubil din sărurile ce pot a se forma în disoluție.

Adăugînd alcool la o disoluție întinsă care compun sulfat de sodiu și azotat de calce, se vede numai decât depunînd-se sulfatul de calce; precipitatiea aceasta vine încu și din nesolubilitatea sulfatului de calce în apă alcoolizată.

Din observațiile precedente rezultă că, într-un mare număr de cazuri, nu se poate hotărî dacă o sare scoasă prin evaporatie săz prin răsire dintr-o disoluție era și mai înainte în această disoluție, săz dacă s'a format totu în momentul precipitatiei sale.

Dacă în va încuși ține-va într-o apă minerală trei acizi ($\text{AzO}^5, \text{HCl}, \text{SO}^3$) și trei baze ($\text{KO}, \text{NaO}, \text{MgO}$), este